SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

i Rady dyscyplinarnej

z czynności

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1897.

KRAKÓW
NAKŁADEM WYDZIAŁU KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.
1898.

DRUK W. KORNECKIEGO W KRAKOWIE.

SPRAWOZDANIE
Wydziału Krakowskiej Izby adwokackiej
za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1897.

I.

Liczba adwokatów, przyrost i zmiany w siedzibach.

1.	w Krakowie adwokatów	. 89	26.	w Wieliczce adwokatów	.	2
2.	„ Tarnowie „	. 24	27.	„ Andrychowie „	.	2
3.	„ Rzeszowie „	. 17	28.	„ Bieczu „	.	1
4.	„ Nowym Sączu „	. 10	29.	„ Dębicy „	.	3
5.	„ Wadowicach „	. 5	30.	„ Dukli „	.	1
6.	„ Jaśle „	. 6	31.	„ Grybowie „	.	2
7.	„ Białej „	. 5	32.	„ Jordanowie „	.	1
8.	„ Bochni „	. 6	33.	Kalwaryi „	.	1
9.	„ Gorlicach „	. 5	34.	Kętach „	.	1
10.	„ Podgórzu „	. 4	35.	Krzeszowicach „	.	1
11.	„ Żywcu „	. 4	36.	Leżajsku „	.	1
12.	„ Chrzanowie „	. 3	37.	Makowie „	.	1
13.	„ Krośnie „	. 2	38.	Milówce „	.	1
14.	„ Nowym Targu „	. 3	39.	Niepołomicach „	.	1
15.	„ Tarnobrzegu „	. 3	40.	Pilznie „	.	1
16.	„ Brzesku „	. 2	41.	„ Przeworsku „	.	2
17.	„ Dąbrowy „	. 2	42.	„ Radomyślu „	.	1
18.	„ Kolbuszowy „	. 2	43.	„ Rozwadowie „	.	1
19.	„ Limanowy „	. 1	44.	„ Skawinie „	.	1
20.	„ Łańcucie „	. 3	45.	„ Sokołowie „	.	0
21.	„ Mielcu „	. 3	46.	„ Starym Sączu „	.	2
22.	„ Myślenicach „	. 2	47.	„ Strzyżowie „	.	1
23.	„ Nisku „	. 2	48.	„ Tyczynie „	.	2
24.	„ Oświęcimie „	. 2	49.	„ Zatorze „	.	1
25.	„ Ropczycach „	. 1		Razem		237

W ciągu roku 1897 przybyli i wpisani zostali na listę adwokatów:

w Krakowie: Dr. Garfein Salamon

„ „ „ Lachs Saul Rafał

w Krakowie: Dr. Frühling Rudolf
„ „ „ Kaden Gustaw
„ Grybowie: „ Hoser Jan
„ Podgórzu: „ Bednarski Tadeusz
„ Rzeszowie: „ Wachtel Mordche
„ Mielcu: „ Nowaczyński Stanisław Kazimierz
„ Tarnowie: „ Rappaport Dawid
„ „ „ Hochberg Wilhelm
„ „ „ Pflugeisen Abraham Hirsch
„ „ „ Offner Józef.

Razem w roku 1897 przybyło 12 adwokatów.

W czasie od 1 stycznia 1898 r. do 31 maja 1898 r. przybyło adwokatów:

w Krakowie: Dr. Laub Dawid
„ „ „ Steinberg Józef
„ Przeworsku: „ Kopecki Henryk
„ Dukli: „ Babka Albin Paweł
„ Żywcu: „ Broder Leib (Leon)
„ Ropczycach: „ Friedberg Gwido Józef Juliusz
„ Jaśle: „ Michnik Stanisław
„ Krakowie: „ Flach Karol
„ „ „ Landau Saul Rafał
„ „ „ Bader Leib
„ Tarnowie: „ Zembaty Zygmunt.

W czasie od 1 stycznia 1897 do 31 maja 1898 r.

a) zmarli:

w Krakowie: Dr. Boroński Lesław
„ „ „ Rettinger Józef
„ „ „ Jakubowski Faustyn
„ Kętach: „ Chrzanowski Franciszek
„ Nowym Targu: „ Różański Władysław:

b) przesiedlili się do okręgu innej Izby:

Dr. Bett Józef z Krakowa do Wiednia,
„ Broder Herman z Grybowa do Podwołoczysk;

c) zrezygnowali:

Dr. Kopf Józef, adwokat w Krakowie i
„ Schoen Buzawa Henryk, adwokat w Krakowie, obaj z powodu ich nominacyi na c. k. radców sądowych;

Dr. Ujejski Gustaw, adwokat w Ropczycach,
„ Bresiewicz Tadeusz, adwokat w Kalwaryi i
„ Biegański Karol, adwokat w Wadowicach, wszyscy trzej z powodu ich nominacyi na Sekretarzy Rady;

Dr. Marek Andrzej, adwokat w Wadowicach,
„ Neuman Karol, adwokat w Gorlicach.

W czasie od 1 stycznia 1897 do 31 maja 1898 przybyło więc adwokatów 11 a ubyło 14.

Ogólna liczba adwokatów, w Krakowskiej Izbie zapisanych, wynosi zatem obecnie 246.

Z liczby tej przypada:

na Kraków	92
„ Tarnów	26
„ Rzeszów	17
„ Nowy Sącz	10
„ Wadowice	4
„ Jasło	7

reszta w liczbie 90 na Sądy powiatowe w obrębie Izby.

Od 1 stycznia 1897 do 31 maja 1898 zmienili swe siedziby, pozostając nadal w tut. Izbie:

Dr. Krudzielski Tomasz z Pilzna do Żabna
„ Affe Maurycy ze Strzyżowa do Ropczyc
„ Dymidowicz Henryk z Dobczyc do Łańcuta
„ Caro Józef Leopold z Krosna do Krakowa
„ Wojciechowski Franciszek z Podgórza do Krakowa
„ Goldberg Jakób z Dębicy do Tarnowa
„ Bednarski Tadeusz z Podgórza do Krakowa.

II.

Stan, przyrost i ubytek kandydatów adwokackich.

W dniu 1 stycznia 1897 wpisanych było kandydatów:

w Krakowie	79
„ Tarnowie	15
„ Rzeszowie	11
„ Nowym Sączu	8
„ Wadowicach	1
„ Jaśle	5
reszta u adwokatów w miejscach, gdzie mają siedziby sądy powiatowe w liczbie	43
Razem	162

Od 1 stycznia 1897 do 31 grudnia 1897

przybyło kandydatów adw.	54	
ubyło	62	
Ubyło więc		6
Z dniem 1/1 1898 było zatem zapisanych		154

Z tej liczby przypada:

na Kraków		67
„ Tarnów	razem	40
„ Rzeszów		
„ Nowy Sącz		
„ Wadowice		
„ Jasło .		

reszta w liczbie 47 przypada na miejsca, gdzie są siedziby sądów powiatowych w obrębie Izby.

III.

Dziennik podawczy.

A) Od 1 stycznia do 31 grudnia 1897 wpłynęło pism 1511:

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano obrońców do 86 rozpraw. Wyznaczenie obrońców przy c. k. Sądach obwodowych w Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu, Wadowicach i Jaśle odbywa się przez odnośne sądy obwodowe, wobec czego liczba tych obron Wydziałowi nie może być znaną:
2. podań o wpis w listę kandydatów adwokackich, przeniesienia do innej kancelaryi, potwierdzenie praktyki i t. p. 339;
3. podań o wpis w listę kandydatów, przesiedlenie się itp. 86;
4. podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych wpłynęło 65, z tych uwzględniono 35:
5. zażaleń nie należących do Rady dysplinarnej 92;
6. Wydział otrzymał pism:
   a) z Ministerstwa Sprawiedliwości 13;
   b) z c. k. Sądu wyższego i jego Prezydyum 37;
   c) z Najwyższego Trybunału 2.

B) Od 1 stycznia do 31 maja 1898 wpłynęło pism 675.

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano obrońców do 30 rozpraw:
2. podań o wpis w listę kandydatów adwokackich, przeniesienie do innej kancelaryi, potwierdzenie praktyki i t. p. 152;
3. podań o wpis w listę adwokatów, przesiedlenie się itp. 32;
4. podań o ustanowienie obrońcy w sprawach cywilnych wpłynęło 25, z tych uwzględniono 11;
5. zażaleń nie należących do Rady dyscyplinarnej 32;
6. Wydział otrzymał pism:
   a) z Ministerstwa Sprawiedliwości 6;
   b) z c. k. sądu wyższego i jego Prezydyum 48,

IV.

Liczba exhibitów protokołowanych w dzienniku podawczym wynosiła w ubiegłym roku 1511, zwiększyła się zatem w porównaniu z rokiem 1896 o 459 exhibitów. Wpływ ten załatwił Wydział w wielu wypadkach obiegowo, w ważniejszych atoli sprawach na posiedzeniach, których w ciągu roku 1897 było 11. — Wykonując uchwałę walnego zgromadzenia z dnia 12 czerwca 1897 przedłożyliśmy uchwalony statut Towarzystwa Kasy chorych dla współpracowników adwokackich c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia, atoli toż Ministerstwo reskryptem z dnia 1 stycznia 1898 l. 40234 odmówiło zatwierdzenia ze względu na wniesiony ze strony Stowarzyszenia kandydatów adwokackich w Krakowie protest przeciw utworzeniu tejże Kasy chorych. Wobec zajęcia tego nieprzychylnego stanowiska ze strony Stowarzyszenia kandydatów adwokackich, dla dobra których Kasa chorych założoną być miała, postanowiliśmy żadnych w tej sprawie kroków nie przedsiębrać aż do dalszej uchwały walnego zgromadzenia.

Z powodu zaprowadzenia nowej procedury cywilnej działalność Wydziału z natury rzeczy musiała być większą i intenzywniejszą. Wydział zwrócił się przedewszystkiem okólnikiem z dn. 17 września 1897 do wszystkich P. T. Kolegów z prośbą o podanie do wiadomości w tej tak ważnej dla stanu adwokackiego sprawie swych wniosków i zapatrywań.

Po nadesłaniu takowych przez niektórych Kolegów zwróciliśmy się do Prezydum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie z szeregiem żądań, dotyczących urządzenia we wszystkich Sądach przyzwoitej poczekalni dla adwokatów, jej należytego umeblowania, dalej urządzenia odpowiedniego umieszczenia dla adwokatów w dawnych registraturach i wyznaczania terminów cywilnych w Sądach kollegialnych i powiatowych w ten sposób, aby takowe ze sobą nie kolidowały i przyłączyliśmy się również i do postulatów, które Koledzy z Rzeszowa i Tarnowa Prezydyum odnośnych Sądów przedłożyli.

Wydział skorzystał również z wszystkich otrzymanych na skutek powyższego okólnika wiadomości i poczynił odpowiedne kroki, tak pisemnie, jak i przez osobistą interwencyą. — To, co było na razie możliwe w tej sprawie do zrobienia, uskuteczniliśmy; a w tym kierunku działalność nasza nie ustanie, bylebyśmy tylko byli i ze strony Kolegów o zachodzących w Sądach brakach należycie informowani.

W sprawie zaprowadzenia dla adwokatów i kandydatów adwokackich, występujących na rozprawach sądowych, stroju urzędowego, wnieśliśmy pod dniem 4 października 1897 l. 1060 do c. k. Mini-

sterstwa Sprawiedliwości prośbę o zezwolenie adwokatom i kandydatom na noszenie tóg i biretów na rozprawach przed Trybunałami: atoli toż Ministerstwo reskryptem z dnia 18 listopada 1897 l. 23933 odmówiło na razie temu żądaniu ze względu na uchwały innych lzb adwokackich, przeciw noszeniu tego stroju urzędowego zapadłe.

Ponieważ taryfa adwokacka z dnia 11 grudnia 1897 l. 293 Dpp. oznacza wynagrodzenie za czynności adwokackie zwykłe i proste, przeto w uchwale z dnia 18 marca 1898 l. 200, wszystkim P. T. Kolegom rozesłanej, wyraziliśmy swe zapatrywanie, że w sprawach ponad 50 złr. w. a. należy przyjąć zasadniczo jako normę obliczenie honoraryum w stosunku 10% wartości przedmiotu sporu za przeprowadzenie całej sprawy, względnie 5% za samą tylko rozprawę kontradyktoryczną.

Jakie stanowisko Koledzy wobec tego naszego zapatrywania zajmą, okaże to uchwała walnego zgromadzenia: zaznaczyć tylko musimy, iż sprawa to ważna, gdyż będzie koleżańskim obowiązkiem wszystkich Kolegów, do zapaść mającej uchwały walnego zgromadzenia najściślej się zastósować.

W sprawie mianowania zarządców przymusowych poczyniliśmy wszelkie możliwe kroki, aby na listę zarządców przymusowych wciągnięci byli wszyscy ci adwokaci, którzy oświadczyli gotowość pełnienia tego obowiązku. Atoli niestety znalazł Wydział w tej sprawie stanowisko c. k. Sądów wręcz nieprzychylne. — Przedewszystkiem okólnikiem z 17 września 1897 wezwaliśmy wszystkich Kolegów, aby się oświadczyli, czy są gotowi pełnić obowiązki przymusowych zarządców, a następnie odezwami z 26 października 1897 l. 1227 zażądaliśmy od wszystkich c. k. Sądów obwodowych, względnie c. k. Sądu krajowego w Krakowie zamieszczenia na liście przymusowych zarządców wszystkich adwokatów, którzy oświadczyli gotowość pełnienia tego urzędu. W tej sprawie odnosiliśmy się do Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego, do c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości i do c. k. Namiestnictwa, a nadto osobiście interweniowaliśmy, atoli wszystkie c. k. Sądy, z wyjątkiem c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach, który przy układaniu listy przymusowych zarządców żądanie nasze w całości uwzględnił, — odmówiły naszemu żądaniu z różnych powodów.

W sprawie położenia tamy pokątnemu pisarstwu poczyniliśmy odpowiedne kroki na otrzymane doniesienia, a oprócz tego odnieśliśmy się odezwą z dnia 30 października 1897 l. 1161 do c. k. Namiestnictwa o wydanie polecenia do wszystkich podwładnych władz administracyjnych, aby w granicach przepisów policyjnych i przemysłowych czuwały nad tem, by ludzie faktorstwem i naganianiem

klientów do niektórych kancelaryi adwokackich, i po szynkach pisarstwem pokątnem się trudniący, do surowej byli pociągnięci odpowiedzialności, przy ewentualnem zastósowaniu do nich ustaw o włóczęgostwie, i aby nas o stwierdzonych faktach bezwłocznie zawiadamiały.

Zaznaczyć w końcu należy, iż odnieśliśmy się do Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego o spowodowanie ścisłego zastósowania przez c. k. Sądy karne przepisów §§. 50, 381 ustępu 4. i §. 389 pr. kar. celem przyznawania kosztów za interwencyą obrońców na rozprawach karnych w wysokości, godności adwokata nieuwłaczającej. — W tej sprawie prosimy wszystkich Kolegów o donoszenie o faktach zbyt niskiego przyznawania kosztów celem poczynienia ze strony naszej odpowiednych kroków.

Zamykając niniejsze sprawozdanie, proponujemy, aby walne zgromadzenie na pokrycie wydatków Izby i Rady dyscyplinarnej uchwaliło na rok 1898 wkładkę w kwocie 12 złr. w. a.

Małe to podwyższenie dotychczasowej wkładki motywujemy większymi wydatkami, jakie z powodu corocznego zwiększania się czynności są konieczne. Jak zwiększa się czynność, okaże to następujące zestawienie:

W r.	1891	było	adwokatów	166	a pism	wpłynęło	848
„	1892	„	„	176	„	„	934
„	1893	„	„	192	„	„	983
„	1894	„	„	206	„	„	927
„	1895	„	„	216	„	„	978
„	1896	„	„	227	„	„	1052
„	1897	„	„	237	„	„	1511

a w czasie od 1 stycznia 1898 do 31 maja 1898 wykazuje dziennik podawczy wpływ 675 pism.

Z tego zestawienia wynika, iż czynność kancelaryi w ciągu ostatniego czasu prawie się podwoiła.

Kraków dnia 31 maja 1898.

Członek Wydziału
Dr. Feliks Cseszǹák

Prezydent
Dr. Władysław Lisowski.

V.

SPRAWOZDANIE

Rady dyscyplinarnej Krak. Izby adwokackiej

za r. 1897.

Pozostało z r. 1896 niezałatwionych dochodzeń dyscyplinarnych	24
w r. 1897 wniesiono nowych doniesień	43
ogólna liczba dochodzeń dyscyplinarnych w r. 1897	67
z których załatwiono w r. 1897:	
1) zaniechaniem spraw	21
2) wyrokami	
a) uwalniającymi spraw 3	
b) zasądzającymi spraw 13	16
merytorycznie zatem załatwiono spraw	37
pozostało niezałatwionych merytorycznie spraw dyscyplinar. . .	30
Kary orzeczono:	
a) pisemną naganę w wypadkach	6
b) kary pieniężne (1 na 25 złr., 2 na 50 złr., 1 na 100 złr., 1 na 200 złr., 1 na 300 złr., która to kara wyrokiem c. k. Najwyższego Sądu zapadłym w bieżącym roku na karę 3 miesięcznej suspenzyi podwyższoną została) w wypadkach	6
c) suspenzyją (6-cio miesięczną) w wypadku	1
razem . .	13
Rada dyscyplinarna odbyła zwyczajnych posiedzeń	11
ustnych rozpraw przeprowadziła	16

W r. 1898 po dzień 19-go maja 1898 było dochodzeń dyscyplinarnych jeszcze w toku	14

Kraków 5-go maja 1898.

Prezes
Dr. Roman Jakubowski.